EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

ثلاث كلمات في الإخلاص والإحسان ووجوب التزام المسلم بأحكام الشريعة الإسلامية

Trei îndemnuri pentru musulmani

ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad
al-ʿAbbād al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Trei îndemnuri despre sinceritate, iḥsān și respectarea Legii islamice

ثلاث كلمات في الإخلاص والإحسان ووجوب ألتزام المسلم بأحكام الشريعة الإسلامية

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: ثلاث كلمات في الإخلاص والإحسان ووجوب التزام المسلم بأحكام الشريعة الإسلامية
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: ثلاث كلمات في الإخلاص والإحسان ووجوب التزام المسلم بأحكام الشريعة الإسلامية، ص ١٦٣–١٨٦.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Sinceritatea 1
Locul sincerității în religie 3
Locul sincerității: inima 5
Îndemnul către ea și arătarea meritelor ei 9
Ceea ce se împotrivește sincerității și felul de a te feri de aceasta 12
Iḥsān: desăvârșirea faptelor și facerea de bine 18
Meritul iḥsān-ului 19
Răsplata celor care fac bine 20
Căile facerii de bine 24
1. Facerea de bine prin puterea trupească 25
2. Facerea de bine cu averea 26
3. Facerea de bine prin poziția de care te bucuri 26
4. Facerea de bine prin cunoaștere 26
5. Facerea de bine prin poruncirea binelui și oprirea răului 27
Obligația musulmanului de a respecta Legea islamică 31
1. Cine este musulmanul? 32
2. Legea islamică și temeliile sale 39
3. Desăvârșirea, cuprinderea și dăinuirea Legii islamice 41
4. Respectarea Legii islamice este o obligație indispensabilă 48
5. Roadele respectării Legii și urmările renunțării la ea 57
Glosar 66
Bibliografie 67
Indice 68

Sinceritatea

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah. Binecuvântările și pacea fie asupra celui după care nu mai este niciun profet. În cele ce urmează:

Acestea sunt trei îndemnuri despre sinceritate, despre iḥsān și despre obligația musulmanului de a se ține de prevederile Legii islamice.

În limbă, ikhlāṣ înseamnă a curăța un lucru și a-l elibera de ceea ce îi este străin. Un lucru este numit curat atunci când este ferit de orice amestec și despărțit de el. Iar fapta purificată și curățată de impurități este numită sinceritate. Un exemplu pentru primul sens sunt cuvintele Preaînaltului:

﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَـٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشَّـٰرِبِينَ﴾

Aveți și în vite o pildă. Vă dăm să beți din ceea ce se află în pântecele lor, dintre reziduuri și sânge, un lapte curat, plăcut pentru cei care îl beau.

Coran 16:66

Laptele curat este cel ferit și limpezit de sânge, de reziduuri și de orice lucru care l-ar amesteca și i-ar tulbura limpezimea. Un exemplu pentru al doilea sens sunt cuvintele Preaînaltului:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُۥ﴾

Spune: „Rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea sunt pentru Allah, Domnul lumilor. El nu are niciun asociat.”

Coran 6:162–163, fragment

În înțelesul religios, sinceritatea înseamnă a purifica fapta prin care este dorită răsplata lui Allah, a o curăța de orice pată care i-ar tulbura limpezimea și a o închina numai Lui, Preamăritul.

Locul sincerității în religie

Sinceritatea este temelia reușitei și a dobândirii celor dorite, în această lume și în Viața de Apoi. Pentru faptă, ea este ceea ce este temelia pentru clădire și ceea ce este sufletul pentru trup. După cum clădirea nu poate sta în picioare și nu se poate folosi de ea decât dacă temelia îi este întărită și îngrijită ca să nu fie atinsă de vreo slăbiciune, tot astfel este și fapta lipsită de sinceritate. După cum viața trupului vine prin suflet, viața faptei și dobândirea roadelor ei vin prin însoțirea și păstrarea sincerității. Allah a arătat aceasta în Cartea Sa cea măreață, spunând:

﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَـٰنَهُۥ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَـٰنَهُۥ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَٱنْهَارَ بِهِۦ فِى نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ﴾

Oare cel care și-a întemeiat clădirea pe teama de Allah și pe mulțumirea Lui este mai bun sau cel care și-a întemeiat clădirea pe marginea unei prăpăstii gata să se surpe, care s-a prăbușit cu el în Focul Gheenei? Allah nu-i călăuzește pe oamenii nedrepți.

Coran 9:109

Faptele necredincioșilor erau lipsite de recunoașterea unicității lui Allah și de închinarea faptelor numai Lui. De aceea, Preamăritul le-a socotit ca și cum nu ar fi existat, spunând:

﴿وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَـٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا﴾

Ne vom îndrepta spre faptele pe care le-au făcut și le vom preschimba în pulbere risipită.

Coran 25:23

Sinceritatea este unul dintre cei doi mari stâlpi pe care este întemeiată religia islamică: închinarea faptelor numai lui Allah și urmarea numai a Trimisului ﷺ. De aceea, al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ a spus despre cuvintele Preaînaltului:

﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾

Ca să vă încerce, care dintre voi este mai bun în fapte.
Coran 67:2, fragment

El a spus: *„Cele mai sincere și cele mai corecte."* A fost întrebat: *„O, Abū ʿAlī, ce înseamnă cele mai sincere și cele mai corecte?"* A răspuns: *„Dacă fapta este sinceră, dar nu este corectă, nu este primită. Dacă este corectă, dar nu este sinceră, nu este primită, până când este atât sinceră, cât și corectă. Sinceră este cea închinată lui Allah, iar corectă este cea potrivită Sunnei."*

Comentatorul lucrării Al-ʿAqīdah al-Ṭaḥāwiyyah a spus: *„Există două unicități fără de care robul nu se poate izbăvi de pedeapsa lui Allah: unicitatea Celui care a trimis, Preamăritul, și unicitatea în urmarea Trimisului ﷺ. Pe Trimis ﷺ îl urmează numai pe el în luarea sa drept judecător, în acceptare, supunere și ascultare, după cum Îl adoră numai pe Cel care l-a trimis, prin adorare, supunere, smerenie, întoarcere către El și încredere."*

Locul sincerității: inima

Locul sincerității este inima, fortăreața în care se adăpostește. Când ea este bună și vie și o locuiește numai sinceritatea, buna stare a mădularelor urmează acesteia. Când este ruinată și în ea se sălășluiesc fățărnicia, luarea în seamă a privirilor oamenilor, câștigarea afecțiunii lor, căutarea laudelor lor și râvnirea la ceea ce au ei, mădularele se străduiesc și ele să atingă aceste scopuri josnice. Nimic nu dovedește și nu explică aceasta mai limpede decât cuvintele Profetului ﷺ:

ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب

În trup se află o bucată de carne: dacă ea este bună, întregul trup este bun; dacă ea este stricată, întregul trup este stricat. Aceasta este inima.

El ﷺ a lămurit acest înțeles și a arătat că mădularele urmează ceea ce se află în inimă, spunând:

إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها أو امرأة ينكحها فهجرته إلى ما هاجر إليه

Faptele sunt potrivit intențiilor și fiecare om va avea ceea ce a intenționat. Cine emigrează pentru Allah și pentru Trimisul Său, emigrarea lui este pentru Allah și pentru Trimisul Său. Cine emigrează pentru un folos lumesc pe care să-l dobândească sau pentru o femeie cu care să se căsătorească, emigrarea lui este pentru ceea ce a emigrat.

Sinceritatea este cerută în rugăciune, în zakāt, în post, în lupta pe calea lui Allah, în poruncirea binelui și oprirea răului și în orice cuvânt sau faptă rânduită de Allah. Omul împlinește ceea ce Allah a legiuit, fiind mânat de ascultarea poruncii Lui, de teama pedepsei Sale și de nădejdea în răsplata pe care o are El. Sinceritatea este cerută și în activitățile pe care omul și le asumă. Ea i se cere muncitorului, consilierului, muezinului, funcționarului, profesorului și elevului. Profetul ﷺ a arătat urmările lăudabile ale căutării științei cu sinceritate, precum și urmările cumplite ale lipsei sincerității în aceasta, prin cuvintele sale:

من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقاً إلى الجنة

Cine pornește pe un drum căutând pe el cunoaștere, Allah îi ușurează prin aceasta un drum spre Rai.

Muslim, de la Abū Hurayrah

Tot de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — s-a relatat că Profetul ﷺ a spus:

إن أول الناس يقضى يوم القيامة عليه رجل استشهد، فأتي به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى استشهدت، قال: كذبت، ولكنك قاتلت ليقال جريء فقد قيل، ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقي في النار، ورجل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن فأتي به فعرفه نعمه فعرفها، فقال: ما عملت فيها؟ قال: تعلمت العلم وعلمته

وقرأت القرآن فيك، قال: كذبت، ولكنك تعلمت العلم
ليقال عالم وقرأت القرآن ليقال قارئ فقد قيل، ثم أمر به
فسحب على وجهه حتى ألقي في النار

Primul dintre oameni asupra căruia se va judeca în Ziua Învierii va fi un om care a fost ucis ca martir. Va fi adus, iar Allah îi va face cunoscute binefacerile Sale și el le va recunoaște. Îl va întreba: „Ce ai făcut cu ele?" Va spune: „Am luptat pentru Tine până când am fost ucis ca martir." Va spune: „Ai mințit! Ai luptat ca să se spună despre tine că ești curajos, și s-a spus." Apoi se va porunci să fie târât pe față până când va fi aruncat în Foc. Va fi adus și un om care a învățat știința, a predat-o și a recitat Coranul. Allah îi va face cunoscute binefacerile Sale și el le va recunoaște. Îl va întreba: „Ce ai făcut cu ele?" Va spune: „Am învățat știința, am predat-o și am recitat Coranul pentru Tine." Va spune: „Ai mințit! Ai învățat știința ca să se spună că ești învățat și ai recitat Coranul ca să se spună că ești recitator, și s-a spus." Apoi se va porunci să fie târât pe față până când va fi aruncat în Foc...

Se relatează că, atunci când acest hadith a ajuns la Muʿāwiyah — Allah să fie mulțumit de el —, a plâns până când a leșinat. Când și-a revenit, a spus: „Allah și Trimisul Său au spus adevărul. Allah, Slăvit și Preaînalt, a spus:

﴿مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُ﴾

Celor care vor viața acestei lumi și podoaba ei le vom da pe deplin răsplata faptelor lor aici și nu vor fi nedreptățiți în ea. Aceștia sunt cei care nu vor avea în Viața de Apoi decât Focul.

Coran 11:15–16, fragment

Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — spune: *„Nu învățați știința pentru trei lucruri: ca să vă întreceți cu cei fără minte, ca să vă certați cu învățații sau ca să întoarceți fețele oamenilor spre voi. Căutați prin vorbele și prin faptele voastre ceea ce este la Allah. Aceasta rămâne, iar tot ce este în afara ei piere."*

Îndemnul către ea și arătarea meritelor ei

De vreme ce sinceritatea are locul descris mai sus, Legea curată a venit cu îndemnuri și încurajări către ea și i-a arătat meritul în multe versete și numeroase hadithuri. Amintim câteva dintre ele ca exemple. Printre acestea sunt cuvintele Preaînaltului:

﴿إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ﴾

Noi ți-am coborât Cartea în adevăr. Așadar, adoră-L pe Allah, închinându-I numai Lui religia! Numai lui Allah I se cuvine religia curată.

Coran 39:2–3, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ﴾

Nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, închinându-I numai Lui religia, urmând credința curată.

Coran 98:5, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَٱعْتَصَمُواْ بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُواْ دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾

În afara celor care se căiesc, își îndreaptă purtarea, se țin strâns de Allah și Îi închină numai Lui religia.

Coran 4:146, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ﴾

Spune: „Rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea sunt pentru Allah, Domnul lumilor. El nu are niciun asociat."

Coran 6:162–163, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

Cine nădăjduiește întâlnirea cu Domnul său să facă fapte bune și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său.

Coran 18:110, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي﴾

Spune: „Pe Allah Îl ador, închinându-I numai Lui religia mea."

Coran 39:14

Printre hadithurile autentice despre aceasta, transmise de la Trimisul lui Allah ﷺ, se află ceea ce le-a spus companionilor săi la expediția de la Tabūk:

إن بالمدينة رجالاً ما سرتم مسيراً ولا قطعتم وادياً إلا كانوا معكم حبسهم المرض

La Medina se află niște oameni care au fost alături de voi ori de câte ori ați străbătut un drum sau ați trecut o vale. Boala i-a ținut pe loc.

Formularea lui Muslim; convenit asupra autenticității

Într-o altă relatare:

إلا شركوكم في الأجر

Ei au avut parte împreună cu voi de răsplată.

Și cuvintele sale ﷺ către Saʿd ibn Abī Waqqāṣ:

إنك لن تنفق نفقة تبتغي بها وجه الله إلا أجرت عليها، حتى ما تجعل في فم امرأتك

Orice cheltuială pe care o faci căutând Fața lui Allah îți va aduce răsplată, chiar și îmbucătura pe care o pui în gura soției tale.

Convenit asupra autenticității

Și cuvintele sale ﷺ:

إن الله لا ينظر إلى أجسامكم ولا إلى صوركم ولكن ينظر إلى قلوبكم

Allah nu privește la trupurile voastre și nici la înfățișările voastre, ci privește la inimile voastre.

Muslim

Și cuvintele sale ﷺ din hadithul asupra căruia s-a convenit:

من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله

Cel care luptă pentru ca vorba lui Allah să fie cea mai înaltă este pe calea lui Allah...

Convenit asupra autenticității

Acesta a fost răspunsul pentru cel care întrebase despre un om care luptă din curaj, despre unul care luptă din înfocare pentru ai săi și despre unul care luptă ca să fie văzut: care dintre ei este pe calea lui Allah? Profetul ﷺ a arătat și ceea ce omul câștigă în această lume datorită sincerității, pe lângă răsplata pe care Allah i-a pregătit-o în Viața de Apoi. A amintit povestea celor trei care s-au adăpostit într-o peșteră ca să înnopteze. O stâncă s-a prăvălit și le-a astupat intrarea, iar Allah le-a îndepărtat-o datorită faptelor bune pe care I le închinaseră cu sinceritate, Preamăritului și Preaînaltului.

Ceea ce se împotrivește sincerității și felul de a te feri de aceasta

După cum sinceritatea înseamnă curățarea unui lucru de ceea ce îl amestecă, dacă această curățare nu se împlinește, nici sinceritatea nu există.

Când omul face o faptă lăudabilă, fiind mânat de căutarea Feței lui Allah, este numit sincer și fapta sa este numită sinceritate. Dacă acest imbold lipsește sau dacă există, dar este amestecat cu un alt imbold, precum dorința de a fi văzut de oameni, această numire nu i se mai potrivește. Sinceritatea înseamnă să-I închini fapta numai lui Allah, iar ei i se împotrivește căutarea din inimă a făpturilor, pentru a le dobândi laudele și aprecierile și pentru a râvni la ceea ce au ele. Fiindcă aceasta contrazice sinceritatea, Legea islamică a condamnat fățărnicia și i-a detestat pe cei care fac fapte ca să fie văzuți. Preamăritul a spus:

﴿فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ﴾

Vai celor care se roagă, dar sunt nepăsători față de rugăciunea lor, care se fățărnicesc și împiedică până și ajutorul mărunt!

Coran 107:4–7

El a arătat că fățărnicia este una dintre însușirile ipocriților, spunând:

﴿وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ﴾

Când se ridică la rugăciune, se ridică alene, făcând-o ca să fie văzuți de oameni.

Coran 4:142, fragment

Muslim a relatat de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

قال الله تعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملاً أشرك معي فيه غيري تركته وشركه

Allah, Preaînaltul, a spus: „Eu sunt Cel care nu are deloc nevoie de asociere. Cine face o faptă în care Îmi asociază pe altcineva, îl las pe el și asocierea lui."

Muslim

Cel pe care Allah îl încearcă prin această boală cumplită trebuie să caute leacurile folositoare care o smulg din rădăcină și o înlătură. Două dintre cele mai de seamă sunt:

Primul: să renunțe la așteptarea laudelor și a darurilor din partea oamenilor.

Al doilea: să se silească să-și ascundă faptele.

Ibn al-Qayyim a lămurit primul dintre acestea în Al-Fawā'id, p. 148, spunând:

„Sinceritatea nu se poate aduna în inimă cu iubirea laudelor și a aprecierilor și cu râvnirea la ceea ce au oamenii, după cum nu se pot aduna apa cu focul și șopârla de deșert cu peștele. Când sufletul îți cere să cauți sinceritatea, îndreaptă-te mai întâi către lăcomie și înjunghie-o cu cuțitul deznădejdii de la oameni. Apoi îndreaptă-te spre laude și aprecieri și leapădă-te de ele așa cum iubitorii lumii se leapădă de Viața de Apoi. Când vei reuși să-ți înjunghii lăcomia și să te lepezi de laude și aprecieri, sinceritatea îți va fi ușoară.

Dacă întrebi: *«Ce îmi va ușura înjunghierea lăcomiei și lepădarea de laude și aprecieri?»*, îți răspund: înjunghierea lăcomiei îți va fi ușurată de cunoașterea ta neîndoielnică a faptului că nu există niciun lucru râvnit ale cărui comori să nu se afle numai în mâna lui Allah. Nimeni altcineva nu le stăpânește și nimeni altcineva nu i le poate dărui robului. Cât despre renunțarea la laude și aprecieri, ți-o va ușura cunoașterea faptului că nimănui nu-i folosește lauda și nimănui nu-i vatămă mustrarea, făcându-l frumos sau urât, în afară de Allah singur. Acel beduin i-a spus Profetului ﷺ:

إن مدحي زين وذمي شين

Lauda mea înfrumusețează, iar mustrarea mea urâțește.

El i-a răspuns:

ذلك الله عز وجل

Aceasta Îi aparține lui Allah, Slăvit și Preaînalt.

Așadar, leapădă-te de lauda celui a cărui laudă nu te înfrumusețează și de mustrarea celui a cărui mustrare nu te urâțește. Dorește lauda Celui în a cărui laudă se află toată frumusețea și în a cărui mustrare se află toată urâțenia. Nu vei putea ajunge la aceasta decât prin răbdare și certitudine. Când pierzi răbdarea și certitudinea, ești asemenea celui care vrea să călătorească pe mare fără corabie. Preaînaltul a spus:

﴿فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ وَلَا يَسۡتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾

Așadar, rabdă! Făgăduința lui Allah este adevărată. Să nu te facă să-ți pierzi statornicia cei care nu au certitudine!

Coran 30:60

Și a spus Preaînaltul:

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا۟ ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا يُوقِنُونَ﴾

Am făcut dintre ei îndrumători care călăuzeau după porunca Noastră, pentru că au răbdat și au avut certitudine în semnele Noastre.

Coran 32:24

Aici se încheie cuvintele lui Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el.

Profetul ﷺ a îndemnat la ascunderea adorării, pentru a se păstra departe de fățărnicie, spunând în hadithul asupra căruia s-a convenit, despre cei șapte pe care Allah îi va adăposti la umbra Sa în ziua în care nu va fi altă umbră decât umbra Sa:

ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه، ورجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه

Și un om care a dat milostenie și a ascuns-o atât de bine, încât stânga sa nu știe ce cheltuiește dreapta; și un om care L-a pomenit pe Allah singur, iar ochii i s-au umplut de lacrimi...

Convenit asupra autenticității

În concluzie, fapta este vrednică de condamnare atunci când imboldul ei este căutarea laudelor și a aprecierilor oamenilor și râvnirea la ceea ce au ei. Dacă însă omul împlinește fapta numai pentru Allah, iar apoi Allah pune o bună pomenire pentru acea faptă în inimile credincioșilor și omul se bucură și primește aceasta ca pe o veste bună, nu îi aduce vreun rău și nu îi micșorează răsplata. Dovada este că Profetul ﷺ a fost întrebat despre omul care face o faptă bună și pe care oamenii îl laudă pentru ea. El a spus:

تلك عاجل بشرى المؤمن

Aceasta este vestea bună grabnică a credinciosului.[1]

Muslim, de la Abū Dharr

1 Cuvântare publicată în numărul al doilea din primul an al revistei Universității Islamice din Medina, apărut în luna Rajab a anului 1388 H.

Iḥsān: desăvârșirea faptelor și facerea de bine

În limbă, iḥsān este opusul facerii de rău și este numele verbal al verbului aḥsana, atunci când cineva săvârșește un bine.
În înțelesul religios, înseamnă împlinirea celor cerute de Lege într-un chip bun. Profetul ﷺ a lămurit iḥsān-ul în cunoscutul hadith al lui Jibrīl. Acesta l-a întrebat despre Islam și despre credință, iar el a răspuns fiecărei întrebări. Când l-a întrebat despre iḥsān, răspunsul său a fost:

أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك

Să-L adori pe Allah ca și cum L-ai vedea. Chiar dacă tu nu-L vezi, El te vede.

Muslim

Prin acest hadith relatat de Muslim, Profetul ﷺ a explicat înțelesul iḥsān-ului: omul să împlinească adorarea lui Allah ca și cum s-ar afla înaintea Lui. Aceasta aduce cu sine o teamă deplină față de El și întoarcerea către El, Preamăritul. De asemenea, cere ca adorarea să fie împlinită potrivit căii trasate de Trimisul Său — binecuvântările și pacea fie asupra lui.

În răspunsul său despre iḥsān, Profetul ﷺ a inclus și arătarea imboldului pentru cel care nu a ajuns la această treaptă înaltă și la acest rang măreț: să i se amintească celui care împlinește adorarea că Allah îl vede și că nimic din faptele sale nu Îi este ascuns. Dacă este un bine, primește bine; dacă este un rău, primește rău. Fără îndoială, omul înțelept, atunci când își amintește că Allah îl veghează, își împlinește mai bine fapta, dorind răsplata pe care o are Allah pentru cei care fac bine și temându-se de pedeapsa pregătită celor care fac rău.

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾

În aceasta se află o aducere-aminte pentru cel care are inimă sau ascultă cu luare-aminte, fiind de față.

Coran 50:37

Meritul iḥsān-ului

Pentru a arăta și mai mult grija Islamului pentru iḥsān și măreția rangului său, Allah, Preamăritul, i-a înălțat meritul și a vestit în Cartea Sa cea măreață că îi iubește pe cei care fac bine și că este alături de ei. Acest merit și această cinste sunt de ajuns. El, Preamăritul, a spus:

﴿وَأَحْسِنُوٓا۟ ۛ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Și faceți bine! Allah îi iubește pe cei care fac bine.

Coran 2:195, fragment

Și a spus:

﴿فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ ٱلْـَٔاخِرَةِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Allah le-a dăruit răsplata acestei lumi și frumoasa răsplată a Vieții de Apoi. Allah îi iubește pe cei care fac bine.

Coran 3:148

Și a spus:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ﴾

Allah este cu cei care au teamă de El și cu cei care fac bine.
Coran 16:128

Și a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Pe cei care se străduiesc pentru Noi îi vom călăuzi pe căile Noastre. Allah este cu cei care fac bine.
Coran 29:69

Răsplata celor care fac bine

Din mila și bunătatea Sa, Allah a rânduit ca răsplata să fie potrivită faptei. Astfel, a făcut ca răsplata iḥsān-ului să fie tot un bine, după cum a spus Preaînaltul:

﴿هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ﴾

Oare răsplata binelui este alta decât binele?
Coran 55:60

Cel care își împlinește bine fapta va primi de la Allah o răsplată frumoasă. În Cartea Sa cea măreață, Preamăritul a lămurit răsplata celor care fac bine, arătând că ea este cea mai mare și cea mai desăvârșită răsplată. El a spus:

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾

Cei care fac bine vor avea parte de cea mai frumoasă răsplată și de încă și mai mult.

Coran 10:26, fragment

Trimisul lui Allah ﷺ a explicat acest verset, după cum relatează Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său de la Ṣuhayb — Allah să fie mulțumit de el: cea mai frumoasă răsplată este Raiul, iar ceea ce este în plus este privirea Feței lui Allah, Slăvit și Preaînalt. Legătura potrivită dintre această răsplată și faptă, adică iḥsān-ul, este limpede: cei care au împlinit adorarea în chip desăvârșit L-au adorat pe Allah ca și cum L-ar fi văzut, iar El i-a răsplătit pentru acea faptă prin vederea Sa cu ochii, în Viața de Apoi. La polul opus sunt necredincioșii ale căror inimi au fost pecetluite, astfel încât nu au fost un loc al temerii de Allah și al conștiinței că El îi veghează în această lume. Allah i-a pedepsit pentru aceasta împiedicându-i să-L vadă în Viața de Apoi, după cum a spus Preaînaltul:

﴿كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ﴾

Nu! Ei vor fi, în acea zi, despărțiți printr-un văl de Domnul lor.

Coran 83:15

După cum răsplata celor care fac bine este cea mai frumoasă răsplată, sfârșitul celor care fac rău este cel mai rău. Preaînaltul a spus:

﴿ثُمَّ كَانَ عَٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔوا۟ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ﴾

Apoi sfârșitul celor care au săvârșit răul a fost cel mai rău, fiindcă au socotit semnele lui Allah minciuni și le-au luat în batjocură.

Coran 30:10

Printre cele amintite de Allah despre răsplata celor care fac bine sunt cuvintele Sale:

﴿وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Și le vom spori răsplata celor care fac bine.

Coran 2:58, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَٰرُ﴾

Cei care cred și fac fapte bune vor avea răsplata lor: Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celui care împlinește o faptă bună. Ei vor avea grădinile ʿAdn, pe sub care curg râuri.

Coran 18:30–31, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُواْ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ ٱلْـَٔاخِرَةِ خَيْرٌ ۚ
وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ جَنَّـٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾

Cei care fac bine vor avea bine în această lume, iar lăcașul Vieții de Apoi este și mai bun. Ce minunat este lăcașul celor cu teamă de Allah! Grădinile ʿAdn, în care vor intra.

Coran 16:30–31, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ
أَسَـٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُواْ بِٱلْحُسْنَىٰ﴾

Ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pe pământ, pentru a-i răsplăti pe cei care fac rău după faptele lor și a-i răsplăti pe cei care fac bine cu cea mai frumoasă răsplată.

Coran 53:31

Și cuvintele Sale:

﴿وَٱلسَّـٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَـٰنٍ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ﴾

Cei dintâi înaintași dintre emigranți și ansār și cei care i-au urmat cu bună purtare: Allah este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El.

Coran 9:100, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

Ba da! Cel care se supune cu totul lui Allah și face bine va avea răsplata sa la Domnul său. Ei nu vor avea teamă și nu se vor întrista.

Coran 2:112

Și cuvintele Sale:

﴿إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Mila lui Allah este aproape de cei care fac bine.

Coran 7:56, fragment

Și alte versete asemenea acestora.

Căile facerii de bine

Iḥsān-ul este cerut atât în actele de adorare, cât și în relațiile cu oamenii. Orice act de adorare pe care Allah i l-a impus robului trebuie împlinit în chipul plăcut Lui, Preamăritul: închinat numai Lui și în acord cu Legea Profetului Său ﷺ. După cum omul dorește ca ceilalți să se poarte frumos cu el, și el trebuie să le facă bine celorlalți și să se poarte cu ei așa cum dorește să fie tratat. Pentru aceasta trebuie urmate căile facerii de bine, dintre care prezentăm pe scurt câteva:

1. Facerea de bine prin puterea trupească
Omul dăruiește cu generozitate din puterea sa trupească tot ce poate pentru a aduce folos și a îndepărta răul. De pildă, îl oprește pe asupritor de la nedreptate și îndepărtează lucrurile vătămătoare de pe drum. Această cale este arătată de cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ din hadithul asupra căruia s-a convenit:

كل سلامى من الناس عليه صدقة كل يوم تطلع فيه الشمس، تعدل بين اثنين صدقة، وتعين الرجل في دابته فتحمله عليها أو ترفع عليها متاعه صدقة، والكلمة الطيبة صدقة، وبكل خطوة تمشيها إلى الصلاة صدقة، وتميط الأذى عن الطريق صدقة

Pentru fiecare încheietură a omului se cuvine o milostenie în fiecare zi în care răsare soarele. Să faci dreptate între doi oameni este milostenie. Să ajuți pe cineva cu animalul său de călărie, urcându-l pe el sau ridicându-i bagajul pe animal, este milostenie. Vorba bună este milostenie. Fiecare pas făcut spre rugăciune este milostenie. Să îndepărtezi ceva vătămător de pe drum este milostenie.
Convenit asupra autenticității

2. Facerea de bine cu averea
Cel căruia Allah i-a dăruit din belșug cele de trebuință și avere trebuie să-I mulțumească pentru aceasta, cheltuind pe căile rânduite de El. Astfel împlinește o nevoie, îl ajută pe cel lovit de nenorocire, eliberează un prizonier, îl găzduiește pe oaspete și îl hrănește pe cel flămând, împlinind cuvintele lui Allah, Preamăritul:

﴿وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ﴾

Fă bine, după cum Allah ți-a făcut bine!
Coran 28:77, fragment

3. Facerea de bine prin poziția de care te bucuri
Dacă musulmanul nu poate împlini el însuși nevoia fratelui său și nu-i poate aduce folosul dorit, trebuie să-l ajute să-l dobândească, mergând cu el la cei care pot face aceasta. Astfel urmează exemplul Trimisului lui Allah ﷺ și împlinește porunca lui. Profetul ﷺ a intervenit pentru Mughīth pe lângă soția sa Barīrah — Allah să fie mulțumit de ea — și le-a poruncit companionilor să intervină pentru oameni, spunând:

اشفعوا تؤجروا

Interveniți pentru oameni și veți fi răsplătiți.
Convenit asupra autenticității

4. Facerea de bine prin cunoaștere
Această cale, împreună cu cea care urmează, este cea mai însemnată și cea mai folositoare. Prin această facere de bine se ajunge la fericirea acestei lumi și a Vieții de Apoi și prin ea Allah este adorat în cunoștință de cauză. Celui căruia Allah i-a înlesnit dobândirea cunoașterii și i-a dat ceva din ea îi revine o mare răspundere: trebuie să împlinească datoriile cunoașterii, învățându-l pe cel neștiutor, îndrumându-l pe cel nedumerit, răspunzând celui care întreabă și aducând și celelalte foloase care se răsfrâng asupra altora.

5. Facerea de bine prin poruncirea binelui și oprirea răului

Comunitatea lui Muḥammad ﷺ nu ar fi fost cea mai bună comunitate ridicată pentru oameni dacă nu ar fi urmat această cale. Tot astfel, cei dintre fiii lui Isrāʾīl care au fost blestemați prin gura profeților lor nu au fost blestemați decât pentru părăsirea acestei îndatoriri și pentru nepăsarea lor în săvârșirea lucrurilor rele. Preaînaltul a spus despre această comunitate:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ﴾

Sunteți cea mai bună comunitate ridicată pentru oameni: porunciți ceea ce este bine, opriți ceea ce este rău și credeți în Allah.

Coran 3:110, fragment

Și a spus despre fiii lui Isrāʾīl:

﴿لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ﴾

Cei dintre fiii lui Isrāʾīl care au fost necredincioși au fost blestemați prin gura lui Dāwūd și a lui ʿĪsā, fiul lui Maryam.

Coran 5:78, fragment

Apoi a lămurit pricina blestemului, prin cuvintele Sale:

﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ﴾

Aceasta fiindcă au fost neascultători și au întrecut măsura. Nu se opreau unii pe alții de la răul pe care îl făceau.

Coran 5:78–79, fragment

Scopul urmărit și folosul deplin nu se dobândesc decât dacă cel care poruncește binele și oprește răul se conformează el însuși binelui pe care îl poruncește și se abține de la răul pe care îl interzice. Altminteri, porunca și oprirea lui vor fi o nenorocire pentru el, după cuvântul Preaînaltului:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُواْ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

Este o mare urâciune înaintea lui Allah să spuneți ceea ce nu faceți.

Coran 61:3

Facerea de bine față de oameni, poruncindu-le binele și oprindu-i de la rău, trebuie să se sprijine pe cunoaștere. Cel neștiutor poate porunci un rău ori poate opri un bine. Alături de cunoaștere, omul trebuie să aibă înțelepciune și să rabde ceea ce îl lovește. Printre dovezile pentru aceste trei lucruri sunt cuvintele Preaînaltului:

﴿قُلْ هَٰذِهِۦ سَبِيلِىٓ أَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِى﴾

Spune: „Aceasta este calea mea: chem la Allah în cunoștință de cauză, eu și cei care mă urmează.”

Coran 12:108, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și cu îndemn frumos!

Coran 16:125, fragment

Și cuvintele Sale:

﴿وَأْمُرْ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنْهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَ﴾

Poruncește binele, oprește răul și rabdă ceea ce te lovește!

Coran 31:17, fragment

Profetul ﷺ a rânduit trei trepte pentru înlăturarea răului. Dacă primele două nu pot fi împlinite, trebuie păstrată cel puțin cea de-a treia, care este cea mai slabă credință. După cum relatează Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său de la Abū Saʿīd — Allah să fie mulțumit de el —, de la Profet:

من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان

Cine dintre voi vede un rău să-l schimbe cu mâna sa. Dacă nu poate, atunci cu limba sa. Dacă nu poate, atunci cu inima sa, iar aceasta este cea mai slabă credință.[2]

Muslim

2 Cuvântare publicată în revista Universității Islamice, în numărul din Rabīʿ al-Awwal al anului 1389 H.

Obligația musulmanului de a respecta Legea islamică

Laudă lui Allah, Care a ales Islamul ca religie pentru această comunitate, l-a desăvârșit pentru ea și, prin el, Și-a împlinit binefacerea asupra ei. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, trimis ca îndurare pentru lumi. Allah să-l binecuvânteze, să-i dăruiască pace și binecuvântare lui, familiei sale, companionilor săi și celor care urmează calea și călăuzirea sa până în Ziua Judecății.

Tema cuvântării mele este necesitatea ca musulmanul să respecte normele Legii islamice. Voi vorbi pe scurt despre următoarele puncte:

1. Cine este musulmanul?

2. Legea islamică și temeliile sale.

3. Desăvârșirea, cuprinderea și dăinuirea Legii islamice.

4. Respectarea normelor Legii islamice este o obligație indispensabilă pentru musulman.

5. Roadele bune ale respectării Legii islamice și urmările rele ale renunțării la ea.

1. Cine este musulmanul?

Cuvântul *„musulman”* este participiul activ al verbului aslama, care înseamnă a se supune și a se conforma Domnului și Creatorului său, slăvit și preamărit fie El. În acest sens, Islamul cuprinde supunerea tuturor făpturilor față de El, slăvit fie El, și include mesajele tuturor trimișilor lui Allah — binecuvântările și pacea Sa fie asupra lor. Allah Preaînaltul spune:

﴿أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾

Oare caută ei o altă religie decât religia lui Allah, când Lui I s-au supus, de bunăvoie sau de nevoie, toți cei din ceruri și de pe pământ și la El vor fi întorși?

Coran 3:83

El, slăvit fie El, spune:

﴿وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَقَدِ ٱصْطَفَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبْرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَٰبَنِىَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ

إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى قَالُوا۟ نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ
ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا وَنَحْنُ
لَهُۥ مُسْلِمُونَ﴾

Cine se îndepărtează de religia lui Ibrāhīm, în afară de cel care își nesocotește propriul suflet? Noi l-am ales în această lume, iar în Viața de Apoi el se va afla printre cei drepți. Când Domnul său i-a spus: „Supune-te!", el a răspuns: „M-am supus Domnului lumilor!" Ibrāhīm le-a lăsat-o drept îndemn fiilor săi, și la fel Yaʿqūb: „Fiii mei! Allah v-a ales vouă religia aceasta; să nu muriți decât fiind musulmani!" Sau ați fost de față când moartea a venit la Yaʿqūb și el le-a spus fiilor săi: „Pe cine veți adora după mine?" Ei au răspuns: „Îl vom adora pe Dumnezeul tău și pe Dumnezeul părinților tăi Ibrāhīm, Ismāʿīl și Isḥāq, un Dumnezeu Unic, și Lui Îi suntem supuși."

Coran 2:130–133

El, slăvit fie El, spune:

﴿مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ﴾

Ibrāhīm nu a fost nici iudeu, nici creștin, ci a fost un monoteist dreptcredincios, musulman, și nu s-a numărat printre politeiști.

Coran 3:67

Allah, slăvit fie El, spune despre profetul Său Yūsuf — pacea și binecuvântarea fie asupra lui:

﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِى مِنَ ٱلْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِن تَأْوِيلِ
ٱلْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِى ٱلدُّنْيَا
وَٱلْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ﴾

Doamne! Tu mi-ai dăruit din putere și m-ai învățat tâlcuirea viselor. Creator al cerurilor și al pământului, Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Viața de Apoi! Ia-mi sufletul fiind musulman și alătură-mă celor drepți!

Coran 12:101

Toate legile revelate de Allah se întâlnesc în adorarea sinceră și exclusivă a Lui, în supunerea față de El, în acceptarea Legii Sale și în respectarea poruncilor și interdicțiilor Sale, chiar dacă legile și căile au fost diferite. După cum se spune în hadith:

نحن معشر الأنبياء أولاد علات ديننا واحد

Noi, profeții, suntem frați de la același tată, dar de la mame diferite; religia noastră este una.

Hadith citat de autor

După trimiterea nobilului Său Mesager Muḥammad — asupra lui fie cele mai alese binecuvântări și pace — Islamul a devenit numele Legii sale și denumirea celor din comunitatea sa. Nicio ființă dintre djinni și oameni nu poate ieși din religia Islamului cu care Allah l-a trimis pe Mesagerul Său ﷺ. Allah, slăvit și preamărit fie El, spune:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ قل وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ قل وَمَن
يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ فَإِنْ حَآجُّوكَ
فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ ۗ قل وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ ج فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ صلے وَّإِن
تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ۗ قل وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ﴾

Cu adevărat, religia la Allah este Islamul. Cei cărora le-a fost dată Scriptura nu s-au dezbinat decât după ce cunoașterea le-a venit, din invidie între ei. Iar cine tăgăduiește semnele lui Allah, să știe că Allah este grabnic la socoteală! Dacă ei se ceartă cu tine, spune: „Eu mi-am supus fața lui Allah, la fel și cei care mă urmează.” Și spune-le celor cărora le-a fost dată Scriptura și celor fără Scriptură: „V-ați supus?” Dacă se supun, sunt călăuziți; dacă întorc spatele, tu ai numai îndatorirea de a transmite. Allah îi vede pe robi.

Coran 3:19–20

El, slăvit fie El, spune:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

Iar celui care caută o altă religie decât Islamul nu i se va primi aceasta, iar în Viața de Apoi se va afla printre cei pierduți.

Coran 3:85

El, slăvit fie El, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ﴾

O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El și să nu muriți decât fiind musulmani!

Coran 3:102

El, slăvit fie El, spune:

﴿فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ وَمَن يُرِدۡ أَن يُضِلَّهُۥ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي ٱلسَّمَآءِۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ﴾

Pe acela pe care Allah voiește să-l călăuzească îi deschide pieptul către Islam; iar pe acela pe care voiește să-l lase în rătăcire îl face să aibă pieptul strâmt și apăsat, ca și cum ar urca în cer. Astfel pune Allah necurăția asupra celor care nu cred.

Coran 6:125

Profetul ﷺ a explicat Islamul în cunoscutul hadith al lui Jibrīl, spunând:

الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً

Islamul înseamnă să mărturisești că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, să împlinești rugăciunea, să dai zakātul, să postești în Ramadan și să faci pelerinajul la Casă, dacă ai putința să ajungi la ea.

Hadithul lui Jibrīl

Într-un alt hadith, el ﷺ a arătat că Islamul este clădit pe cinci:

شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله وإقام
الصلاة وإيتاء الزكاة وحج البيت وصوم رمضان

Mărturisirea că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, împlinirea rugăciunii, darea zakātului, pelerinajul la Casă și postul din Ramadan.

Cele cinci temelii ale Islamului

În hadithul lui Jibrīl, el ﷺ a explicat credința astfel:

أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن
بالقدر خيره وشره

Să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi și în Ziua de Apoi și să crezi în destin, cu binele și răul său.

Hadithul lui Jibrīl

Islamul și credința sunt doi termeni care, atunci când sunt menționați împreună, desemnează faptele exterioare prin Islam, iar pe cele lăuntrice prin credință, așa cum se întâmplă în acest hadith al lui Jibrīl. Când unul dintre ei este menționat separat de celălalt, el cuprinde atât faptele exterioare, cât și pe cele lăuntrice.

Așadar, Islamul este crez și faptă, religie și stat, o cale de viață în toate domeniile. Șeicul Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb — Allah să aibă milă de el — a definit Islamul astfel: supunerea față de Allah prin monoteism, ascultarea de El prin îndeplinirea poruncilor Sale și curățirea de politeism.

Musulmanul adevărat este, așadar, cel căruia i s-a dăruit intrarea în Islam sau creșterea în el și care îl respectă în cuvinte, fapte și convingere până când moartea îl ajunge.

2. Legea islamică și temeliile sale

Legea islamică este revelația pe care Allah i-a transmis-o profetului Său Muḥammad — pacea și binecuvântarea fie asupra lui — pentru ca, prin ea, să-i scoată pe oameni din întuneric la lumină. Ea constă în nobila Carte a lui Allah, la care neadevărul nu poate ajunge nici dinainte, nici din urmă, o revelație de la Cel Înțelept și Vrednic de Laudă, precum și în Sunna Trimisului Său ﷺ, care tâlcuiește Coranul, îl explică și călăuzește către el. Cartea și Sunna sunt inseparabile, la fel cum sunt inseparabile mărturisirea că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisirea că Muḥammad este Trimisul lui Allah. Legea islamică este clădită pe două mari temelii și două principii fundamentale:

Prima: să nu fie adorat decât Allah, Unicul, fără asociat, și nimeni altcineva să nu fie adorat împreună cu El, oricine ar fi: nici înger apropiat, nici profet trimis, cu atât mai puțin altcineva. După cum Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا﴾

Moscheile sunt ale lui Allah; nu chemați, așadar, pe nimeni împreună cu Allah!

Coran 72:18

Și spune:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ﴾

Spune: „Rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea sunt pentru Allah, Domnul lumilor, Care nu are asociat. Astfel mi s-a poruncit, iar eu sunt primul dintre musulmani.”

Coran 6:162–163

A doua: Allah să nu fie adorat decât potrivit cu ceea ce a legiferat în Cartea Sa sau în Sunna Trimisului Său ﷺ. După cum El, slăvit și preamărit fie, spune:

﴿وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟﴾

Luați ceea ce vă dă Trimisul și opriți-vă de la ceea ce vă interzice!
Coran 59:7, fragment

Și spune:

﴿قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

Spune: „Eu sunt doar un om ca voi, căruia i se revelează că Dumnezeul vostru este un Dumnezeu Unic. Cel care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să facă fapte bune și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său!”
Coran 18:110

Ibn Kathīr a spus, în tâlcuirea acestui verset:

﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا﴾

Să facă fapte bune
Coran 18:110, fragment

Adică fapte în acord cu Legea lui Allah.

﴿وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

Și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său
Coran 18:110, fragment

Adică să urmărească numai Fața lui Allah, Unicul, fără asociat. Acestea sunt cele două temelii ale faptei primite: ea trebuie să fie sinceră pentru Allah și corectă, potrivit cu Legea Trimisului Său ﷺ. El ﷺ a spus, în hadithul unanim recunoscut ca autentic, relatat de ʿĀ'ișa — Allah să fie mulțumit de ea:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea va avea acel lucru respins.
Al-Bukhārī și Muslim

În versiunea lui Muslim, formularea este:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

Cine săvârșește o faptă care nu este potrivită cu religia noastră va avea acea faptă respinsă.
Muslim

Adică fapta îi este respinsă celui care o face. Prin urmare, fapta primită trebuie să fie sinceră pentru Allah și potrivită cu ceea ce a adus Trimisul Său ﷺ.

3. Desăvârșirea, cuprinderea și dăinuirea Legii islamice

Allah a reunit în Legea islamică, cu care l-a trimis pe Mesagerul și prietenul Său apropiat Muḥammad ﷺ, aceste însușiri: desăvârșirea, cuprinderea și dăinuirea.

În privința desăvârșirii, care înseamnă lipsa oricărei deficiențe și a oricărei nevoi de adăugire, El, slăvit fie, a afirmat-o pentru Legea Islamului prin cuvintele Sale:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, Mi-am împlinit binefacerea asupra voastră și am ales pentru voi Islamul ca religie.

Coran 5:3, fragment

Ibn Kathīr — Allah să aibă milă de el — a spus în tâlcuirea acestui verset: „Aceasta se numără printre cele mai mari binefaceri ale lui Allah Preaînaltul pentru această comunitate: El le-a desăvârșit religia, astfel că nu au nevoie de o altă religie și nici de un alt profet decât profetul lor — binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui. De aceea, Allah l-a făcut încheietorul profeților și l-a trimis oamenilor și djinnilor. Nimic nu este îngăduit decât ceea ce El a îngăduit, nimic nu este oprit decât ceea ce El a oprit și nu există religie decât ceea ce El a legiferat. Tot ceea ce a vestit este adevăr și sinceritate, fără minciună și fără contradicție. După cum Preaînaltul spune:

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾

Cuvântul Domnului tău s-a împlinit în adevăr și dreptate.

Coran 6:115, fragment

Adică adevăr în cele vestite și dreptate în porunci și interdicții. Când le-a desăvârșit religia, binefacerea asupra lor s-a împlinit. De aceea a spus:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, Mi-am împlinit binefacerea asupra voastră și am ales pentru voi Islamul ca religie.

Coran 5:3, fragment

Adică: mulțumiți-vă voi înșivă cu ea, căci aceasta este religia pe care Allah a iubit-o și a ales-o, cu care l-a trimis pe cel mai bun dintre nobilii trimiși și pentru care a pogorât cea mai nobilă dintre Cărțile Sale."

În privința cuprinderii și a dăinuirii, nu există nimic care să apropie de Allah fără ca Trimisul ﷺ să-i fi călăuzit către el comunitatea și niciun rău fără ca el să o fi avertizat împotriva lui. Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său că lui Salmān al-Fārisī — Allah să fie mulțumit de el — i s-a spus:

قد علمكم نبيكم كل شيء حتى الخراءة

Profetul vostru v-a învățat totul, chiar și cum să vă faceți nevoile.

Muslim

El a răspuns:

أجل لقد نهانا أن نستقبل القبلة بغائط أو بول أو أن نستنجي باليمين أو نستنجي بأقل من ثلاثة أحجار أو أن نستنجي برجيع أو عظم

Da! Ne-a interzis să ne îndreptăm către qibla când ne facem nevoile mari sau mici, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să ne curățăm cu mai puțin de trei pietre ori să ne curățăm cu bălegar sau cu un os.

Muslim

Această Lege este potrivită pentru orice timp și loc și îi cuprinde pe djinni și pe oameni; ea nu este destinată numai unui popor. După cum el ﷺ a spus, arătând însușirile cu care a fost deosebit:

وكان النبي يبعث إلى قومه خاصة وبعثت إلى الناس عامة

Profetul era trimis numai la poporul său, iar eu am fost trimis la toți oamenii.

Hadith citat de autor

El ﷺ a spus:

والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أصحاب النار

Pe Cel în Mâna Căruia este sufletul lui Muḥammad! Nimeni din această comunitate, fie iudeu, fie creștin, nu aude despre mine și apoi moare fără să fi crezut în ceea ce am fost trimis să aduc decât că se va afla printre oamenii Focului.

Muslim, de la Abū Hurayra

Muslim l-a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el. El ﷺ a mai spus:

لو كان موسى حياً ما وسعه إلا اتباعي

Dacă Mūsā ar fi în viață, nu ar avea altă cale decât să mă urmeze.

Hadith citat de autor

A spus aceasta când a văzut la unul dintre companionii săi niște foi din Tora pe care acesta le cerceta. Iar când ʿĪsā, fiul lui Maryam — pacea și binecuvântarea fie asupra lui — va coborî din cer la sfârșitul vremurilor, va judeca după Legea Islamului, cea care încheie legile revelate.

Imamul Ibn Kathīr — Allah să aibă milă de el — a spus în tâlcuirea surei Hūd: „Apoi El i-a amenințat pe cei care tăgăduiesc Coranul sau o parte a lui, spunând:

﴿وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ﴾

Iar acela dintre grupări care îl tăgăduiește va avea Focul ca loc făgăduit.

Coran 11:17, fragment

Adică oricine tăgăduiește Coranul dintre ceilalți locuitori ai pământului: politeiști, necredincioși, oameni ai Scripturii și alții, dintre toate categoriile fiilor lui Ādam, indiferent de țările, înfățișările și neamurile lor, dintre cei la care ajunge Coranul. După cum Preaînaltul spune:

﴿لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ﴾

Ca să vă avertizez prin el pe voi și pe toți cei la care ajunge.
Coran 6:19, fragment

Și Preaînaltul spune:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

Spune: „O, oameni! Eu sunt Trimisul lui Allah către voi toți.”
Coran 7:158, fragment

Și Preaînaltul spune:

﴿وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ﴾

Iar acela dintre grupări care îl tăgăduiește va avea Focul ca loc făgăduit.
Coran 11:17, fragment

În Ṣaḥīḥ Muslim, prin relatarea lui Ṣuʿba, de la Abū Bişr, de la Saʿīd ibn Jubayr, de la Abū Mūsā al-Aşʿarī — Allah să fie mulțumit de el — se spune că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

والذي نفسي بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي أو نصراني ثم لا يؤمن بي إلا دخل النار

Pe Cel în Mâna Căruia este sufletul meu! Nimeni din această comunitate, fie iudeu, fie creștin, nu aude despre mine și apoi nu crede în mine decât că va intra în Foc.

Relatare citată de Ibn Kathīr

Ayyūb al-Sakhtiyānī a relatat de la Saʿīd ibn Jubayr că acesta a spus: „Nu auzeam un hadith al Profetului ﷺ în forma lui corectă fără să-i găsesc confirmarea — sau a spus: întărirea — în Coran. Mi-a ajuns la cunoștință că Profetul ﷺ a spus:

لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني فلا يؤمن بي إلا دخل النار

Nimeni din această comunitate, fie iudeu, fie creștin, nu aude despre mine și nu crede în mine decât că va intra în Foc.

Relatare citată de Saʿīd ibn Jubayr

Atunci am început să spun: *«Unde este confirmarea lui în Cartea lui Allah?»* El a mai spus: *«Rareori auzeam ceva de la Trimisul lui Allah ﷺ fără să-i găsesc întărirea în Coran»*, până când am găsit acest verset:

﴿وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ﴾

Iar acela dintre grupări care îl tăgăduiește va avea Focul ca loc făgăduit.

Coran 11:17, fragment

El a spus: *«Dintre toate religiile.»*"

Hadithul cu lanțul de transmitere menționat de Ibn Kathīr nu se află în Ṣaḥīḥ Muslim, ci în Al-Sunan al-kubrā a lui al-Nasāʾī, după cum se arată în Tuḥfat al-aṣrāf.

4. Respectarea Legii islamice este o obligație indispensabilă

Această Lege desăvârșită, cuprinzătoare și dăinuitoare trebuie respectată în mod obligatoriu de musulman; el nu are de ales în această privință. Nevoia musulmanului de a trăi potrivit cu învățăturile Legii islamice este mai presus de orice nevoie, iar necesitatea aceasta este mai presus de orice altă necesitate, pentru a dobândi mulțumirea lui Allah — măreț și preamărit fie El — și a se izbăvi de mânia și pedeapsa Sa dureroasă. El, slăvit și preamărit fie, spune:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا
أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا﴾

Niciun credincios și nicio credincioasă nu au de ales în treaba lor atunci când Allah și Trimisul Său hotărăsc ceva. Iar cel care nu ascultă de Allah și de Trimisul Său se află într-o rătăcire vădită.

Coran 33:36

El, slăvit fie, spune:

﴿وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟
ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ﴾

Luați ceea ce vă dă Trimisul și opriți-vă de la ceea ce vă interzice! Temeți-vă de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

Coran 59:7, fragment

El, slăvit fie, spune:

﴿فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Să se ferească cei care se împotrivesc poruncii sale, ca nu cumva să-i lovească o încercare sau să-i lovească o pedeapsă dureroasă!

Coran 24:63, fragment

El, slăvit fie, spune:

﴿ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ
أَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

Urmați ceea ce v-a fost pogorât de la Domnul vostru și nu urmați alți ocrotitori în locul Lui! Cât de puțin vă lăsați îndemnați!

Coran 7:3

El, slăvit fie, spune:

﴿فَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا۟ ۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

Rămâi drept, așa cum ți s-a poruncit, împreună cu cei care s-au căit alături de tine, și nu depășiți măsura! El vede ceea ce faceți.

Coran 11:112

El, slăvit fie, spune:

﴿فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

Ține-te cu tărie de ceea ce ți-a fost revelat! Tu te afli pe o cale dreaptă.

Coran 43:43

El, slăvit fie, spune:

﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

Aceasta este calea Mea cea dreaptă; urmați-o și nu urmați alte căi, ca să nu vă abată de la calea Lui! Aceasta este ceea ce El v-a poruncit, ca să fiți cu teamă de El.

Coran 6:153

El, slăvit fie, spune:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ﴾

Singurul răspuns al credincioșilor, atunci când sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru ca el să judece între ei, este să spună: „Am auzit și ne supunem!" Aceștia sunt cei care izbândesc. Cei care ascultă de Allah și de Trimisul Său, se tem de Allah și au evlavie față de El, aceștia sunt cei câștigători.

Coran 24:51–52

El, slăvit și preamărit fie, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى
ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ
إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

O, voi cei care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei învestiți cu autoritate dintre voi! Dacă vă certați asupra unui lucru, aduceți-l înaintea lui Allah și a Trimisului, dacă credeți în Allah și în Ziua de Apoi. Aceasta este mai bine și are urmarea cea mai bună.

Coran 4:59

El, slăvit fie, spune:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
يَجِدُواْ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا﴾

Dar nu, pe Domnul tău! Ei nu vor crede până când nu te vor lua drept judecător în cele asupra cărora se ceartă între ei, apoi nu vor găsi în sufletele lor nicio apăsare față de hotărârea ta și se vor supune pe deplin.

Coran 4:65

El, slăvit fie, spune:

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ﴾

Cei care nu judecă potrivit cu ceea ce a pogorât Allah sunt necredincioșii.

Coran 5:44, fragment

Și spune:

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

Cei care nu judecă potrivit cu ceea ce a pogorât Allah sunt cei nedrepți.

Coran 5:45, fragment

El, slăvit fie, spune:

﴿وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ
أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ
بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ
مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۖ
فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ وَأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَهُمْ وَٱحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنۢ بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ أَفَحُكْمَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿

Oamenii Evangheliei să judece potrivit cu ceea ce Allah a pogorât în ea! Cei care nu judecă potrivit cu ceea ce a pogorât Allah sunt nelegiuiții. Ți-am pogorât Cartea cu adevărul, întărind Scriptura dinaintea ei și vegheând asupra ei. Judecă, așadar, între ei potrivit cu ceea ce a pogorât Allah și nu urma poftele lor, îndepărtându-te de adevărul care ți-a venit! Fiecăruia dintre voi i-am dat o lege și o cale. Dacă Allah ar fi voit, v-ar fi făcut o singură comunitate, însă voiește să vă pună la încercare prin ceea ce v-a dat. Întreceți-vă, așadar, în fapte bune! La Allah vă veți întoarce cu toții, iar El vă va arăta cele asupra cărora nu vă înțelegeați. Judecă între ei potrivit cu ceea ce a pogorât Allah, nu urma poftele lor și ferește-te ca ei să te abată de la o parte din ceea ce Allah ți-a pogorât! Dacă ei întorc spatele, să știi că Allah voiește să-i lovească pentru unele dintre păcatele lor. Mulți dintre oameni sunt nelegiuiți! Oare judecata neștiinței o caută ei? Cine este un judecător mai bun decât Allah pentru oamenii care au credință neîndoielnică?

Coran 5:47–50

El, slăvit fie, spune:

﴿أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ
مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن
رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾

Oare să caut un alt judecător în afară de Allah, când El este Cel care v-a pogorât Cartea desluşită? Cei cărora le-am dat Scriptura ştiu că ea este pogorâtă cu adevărul de la Domnul tău. Nu te număra, aşadar, printre cei care se îndoiesc! Cuvântul Domnului tău s-a împlinit în adevăr şi dreptate. Nimeni nu poate schimba cuvintele Sale, iar El este Cel care Aude totul, Atoateştiutorul.

Coran 6:114–115

5. Roadele respectării Legii și urmările renunțării la ea

Respectarea de către musulmani a normelor Legii lor curate și a religiei lor drepte este temelia izbânzii lor, semnul fericirii lor, pricina demnității lor și a victoriei asupra dușmanilor lor și izvorul siguranței și stabilității lor. Dacă starea lor este opusul acesteia, au parte de pierdere, pieire, umilință și înjosire. Allah a jurat pe timp că fiecare om este în pierdere, în afara celor care cred, fac fapte bune, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă la răbdare. Cartea lui Allah — măreț și preamărit fie El — și Sunna Trimisului Său ﷺ sunt pline de texte care lămuresc acest adevăr. Istoria celor care au dobândit demnitate ascultând de El și a celor care au fost înjosiți nesocotindu-L confirmă aceasta, iar realitatea văzută este dovada cea mai grăitoare. Preaînaltul spune:

﴿وَمَن يَعْتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدْ هُدِىَ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

Cel care se ține strâns de Allah este călăuzit către o cale dreaptă.

Coran 3:101, fragment

Preaînaltul spune:

﴿وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Pe cei care se străduiesc pentru Noi îi vom călăuzi pe căile Noastre. Allah este alături de cei care fac binele.

Coran 29:69

Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.

Coran 47:7

Preaînaltul spune:

﴿وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ﴾

Allah îl va sprijini negreșit pe cel care Îl sprijină. Allah este Puternic și Atotputernic. Aceștia sunt cei care, dacă le dăm putere pe pământ, împlinesc rugăciunea, dau zakātul, poruncesc binele și opresc răul. La Allah se întorc urmările tuturor lucrurilor.

Coran 22:40–41, fragment

El, slăvit fie, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ تِجَٰرَةٖ تُنجِيكُم مِّنۡ
عَذَابٍ أَلِيمٖ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ يَغۡفِرۡ
لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ وَيُدۡخِلۡكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ
وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ﴾

O, voi cei care credeți! Să vă arăt un negoț care vă va izbăvi de o pedeapsă dureroasă? Să credeți în Allah și în Trimisul Său și să luptați pe calea lui Allah cu averile și cu sufletele voastre. Aceasta este mai bine pentru voi, dacă ați ști. El vă va ierta păcatele și vă va primi în grădini pe sub care curg râuri și în locuințe bune, în grădinile Edenului. Aceasta este izbânda măreață!

Coran 61:10–12

El, slăvit fie, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّكُمۡ فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ
عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă vă temeți de Allah, El vă va da putința de a deosebi adevărul de neadevăr, vă va șterge faptele rele și vă va ierta. Allah este Stăpânul harului nemărginit.

Coran 8:29

El, slăvit fie, spune:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ
ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ
وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

Allah le-a făgăduit celor dintre voi care cred și fac fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut urmași pe cei dinaintea lor, că le va întări religia pe care a ales-o pentru ei și că va schimba frica lor în siguranță. „Ei Mă vor adora și nu-Mi vor asocia nimic.” Iar cei care tăgăduiesc după aceasta sunt nelegiuiții. Împliniți rugăciunea, dați zakātul și ascultați de Trimis, ca să aveți parte de îndurare!

Coran 24:55–56

Astfel a vorbit Allah despre cel care Îl ascultă, se teme de El și respectă Legea și călăuzirea Sa. Să ascultăm acum ce a spus despre cel care a renunțat la adevăr și a schimbat ceea ce este mai bun cu ceea ce este mai rău, întorcându-se de la pomenirea lui Allah. Preaînaltul spune:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ
بَصِيرًا قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ
تُنسَىٰ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ
وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ﴾

Cel care se îndepărtează de pomenirea Mea va avea o viață apăsătoare, iar în Ziua Învierii îl vom aduna orb. El va spune: „Doamne, de ce m-ai adunat orb, când eu vedeam?" El va spune: „Așa este! Semnele Noastre ți-au venit, dar tu le-ai uitat; la fel vei fi uitat și tu astăzi." Astfel îl răsplătim pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său. Iar pedeapsa Vieții de Apoi este mai aspră și mai dăinuitoare.

Coran 20:124–127

El, slăvit fie, spune:

﴿وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾

Celui care se întoarce de la pomenirea Celui Milostiv îi rânduim un diavol, care îi devine însoțitor. Aceștia îi abat de la cale, în vreme ce ei socotesc că sunt bine călăuziți.

Coran 43:36–37

În hadithul autentic, Trimisul ﷺ spune:

كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى

Toți cei din comunitatea mea vor intra în Paradis, în afară de cel care refuză.

Hadith autentic citat de autor

A fost întrebat:

يا رسول الله ومن يأبى

O, Trimis al lui Allah, cine ar refuza?

Întrebarea din hadith

El a răspuns:

من أطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد أبى

Cel care mă ascultă va intra în Paradis, iar cel care nu mă ascultă a refuzat.

Răspunsul Profetului ﷺ

Istoria păstrează în paginile ei știrile biruinței musulmanilor sinceri asupra dușmanilor lor și ale izbânzii lor. Aceasta nu s-a datorat numărului lor mare ori mulțimii armelor, ci tăriei credinței lor și faptului că s-au ținut strâns de Cartea Domnului lor și de Sunna Profetului lor ﷺ, folosind totodată mijloacele pe care Allah le-a poruncit prin cuvintele Sale:

﴿وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ﴾

Pregătiți împotriva lor toată puterea pe care o puteți!
Coran 8:60, fragment

Ei au dobândit ajutorul lui Allah deoarece L-au sprijinit și s-au străduit pe calea Lui, pentru ca vorbirea Sa să fie cea mai înaltă, iar vorbirea dușmanilor Săi, cea mai de jos. Au dobândit astfel ceea ce au dorit: biruință în această lume și fericire în Viața de Apoi. Allah Și-a adeverit făgăduința atunci când a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.
Coran 47:7

Și spune:

﴿إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ﴾

Dacă Allah vă sprijină, nimeni nu vă poate birui. Iar dacă El vă părăsește, cine vă mai poate sprijini după El? În Allah să se încreadă credincioșii!

Coran 3:160

Dacă omul cu judecată dorește, în vremea în care trăim, o mărturie din realitate care să adeverească acest adevăr — și anume că musulmanii biruiesc datorită respectării Legii Islamului, pe care Allah a ales-o pentru ei, și sunt înfrânți atunci când renunță la ea și nu urmează învățăturile ei — nu va găsi o dovadă mai limpede decât rezultatele războiului dintre arabi și evrei. Acest adevăr se vede în ele cu claritate: arabii, pe care Allah i-a onorat prin Islam, nu au respectat în această vreme Legea lui Allah — în afara celor dintre ei pentru care Allah a voit astfel — și nu au luat drept judecător revelația cu care Jibrīl a coborât de la Allah la Trimisul Său Muḥammad ﷺ. Ei au ales să fie judecați după legi omenești pentru care Allah nu a pogorât nicio împuternicire. Când nu au respectat această Lege desăvârșită, potrivită pentru orice timp și loc, au avut parte de înfrângere și de umilință înaintea celor cărora Allah le-a hărăzit umilința. Ce înjosire poate fi mai grea decât această umilință și înfrângere? Istoria va păstra aceste fapte pentru cei ce vor veni după ei, la fel cum păstrează binele și răul celor care au trecut înainte. Musulmanii nu se vor ridica decât dacă se vor întoarce la a se ține strâns de Allah și la respectarea Legii Sale.

Îl rog pe Allah Cel Generos, Domnul Tronului măreț, să-i călăuzească pe toți musulmanii, de pretutindeni, către ceea ce le aduce demnitate și fericire în această lume și în Viața de Apoi. El

Aude și răspunde rugăciunilor. Laudă lui Allah, Domnul lumilor! Allah să-l binecuvânteze, să-i dăruiască pace și binecuvântare profetului nostru Muḥammad, familiei sale și tuturor companionilor săi.[3]

3 Prelegere ținută la Universitatea Islamică și publicată în revista acesteia, în numărul din Ramadan, anul 1398 H.

Glosar

Ikhlāṣ
Sinceritatea prin care robul urmărește numai mulțumirea lui Allah în adorarea și faptele sale.

Iḥsān
Împlinirea frumoasă a ceea ce este cerut de Lege; cuprinde desăvârșirea adorării și facerea de bine față de ceilalți.

Riyā'
Săvârșirea unei fapte de adorare pentru a fi văzut și lăudat de oameni.

Intenție
Ceea ce urmărește inima prin faptă; locul ei este în inimă.

Sunna
Învățătura și calea Profetului Muḥammad, care explică și lămurește Coranul.

Legea islamică
Învățăturile și normele revelate de Allah, cunoscute prin Coran și Sunna.

Tawḥīd
Adorarea lui Allah Unicul, fără a-I asocia pe nimeni.

Credință
Când este menționată împreună cu Islamul, desemnează faptele lăuntrice; când este menționată singură, cuprinde și faptele exterioare.

Qibla
Direcția către Kaʿba din Mecca, spre care musulmanii se îndreaptă la rugăciune.

Bibliografie

1. Al-ʿAbbād al-Badr, ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad. Thalāth kalimāt fī al-ikhlāṣ wa-l-iḥsān wa-wujūb iltizām al-muslim bi-aḥkām al-sharīʿa al-islāmiyya (ثلاث كلمات في الإخلاص والإحسان ووجوب التزام المسلم بأحكام الشريعة الإسلامية), textul arab, pp. 163–186.

2. Coranul. Textul arab al citatelor: Tanzil Project, Uthmani 1.1, CC BY 3.0.

3. Al-Bukhārī. Al-Ṣaḥīḥ. Hadithuri citate în lucrare.

4. Muslim. Al-Ṣaḥīḥ. Hadithuri citate în lucrare.

5. Al-Nasāʾī. Al-Sunan al-kubrā. Citată în discuția despre lanțul relatării lui Abū Mūsā.

6. Ibn Kathīr. Tafsīr al-Qurʾān al-ʿaẓīm. Comentarii coranice citate în lucrare.

7. Ibn al-Qayyim. Al-Fawāʾid, p. 148, potrivit trimiterii autorului.

8. Sharḥ al-ʿAqīda al-Ṭaḥāwiyya. Comentariul citat despre sinceritate și urmarea Trimisului.

9. Tuḥfat al-aṣrāf. Lucrare citată pentru identificarea sursei hadithului transmis de Abū Mūsā.

Indice

adorare	4, 24, 31, 37, 38, 39
credință	18, 30, 38, 55
cunoaștere	6, 26, 29
facerea de bine	18, 25, 26, 27, 29
fățărnicie	16
iḥsān	1, 18, 19, 20, 21, 24
inimă	5, 13, 14, 19
intenție	5
laudă	15, 17, 31, 39, 65
Legea islamică	13, 31, 39, 41
oprirea răului	6, 27
Paradis	62
poruncirea binelui	6, 27
răbdare	15, 57
sinceritate	1, 3, 6, 12, 13, 42
Sunna	39, 40, 57, 63

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

SINCERITATE ȘI FAPTE BUNE

Trei îndemnuri pentru musulmani

Cum se întâlnesc sinceritatea, faptele bune și ascultarea de Allah?

Al-ʿAbbād explică locul intenției, meritele iḥsān-ului și temeliile respectării Legii islamice. Îndrumări din Coran și Sunna despre adorare, ajutorarea celorlalți și statornicia pe calea dreaptă.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro